

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **J. W.**

skazanego z art. 191 § 2 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 marca 2013 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału V Karnego-Odwoławczego Sądu Okręgowego w K.

z dnia 12 lutego 2013 r., sygn. akt V Ko [...], o odmowie przyjęcia kasacji,

**p o s t a n o w i ł:**

**utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.**

### UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k., odmówiono przyjęcia kasacji wniesionej przez skazanego J. W., od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 16 listopada 2012 r., sygn. akt V Ka [...], albowiem nie odpowiada ona warunkom formalnym.

W uzasadnieniu tego zarządzenia wskazano, że skazany nie złożył kasacji sporządzonej i podpisanej przez obrońcę będącego adwokatem, a wcześniej ustanowiony obrońca z urzędu poinformował Sąd, że nie stwierdził podstaw do wniesienia kasacji.

W złożonym zażaleniu skazany nie podniósł w istocie rzeczy jakichkolwiek zarzutów pod adresem powyższego zarządzenia i przytoczonych w nim faktów nie kwestionował. Wskazał natomiast, że w jego ocenie osoba, która była leczona psychiatrycznie i nadal się leczy, powinna mieć obrońcę z urzędu, a jego samego

nie jest stać na obrońcę z wyboru i prosił Sąd o ustanowienie innego obrońcy z urzędu „ale widocznie mu nie przysługuje”.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Zażalenie skazanego J.W. nie jest zasadne i na uwzględnienie nie zasługuje.

Brak jest bowiem jakichkolwiek podstaw faktycznych i prawnych do zakwestionowania słuszności zaskarżonego zarządzenia.

Przypomnieć jedynie wypada, że zgodnie z przepisem art. 526 § 2 k.p.k. kasacja (jeżeli nie pochodzi od prokuratora) powinna być sporządzona i podpisana przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem albo radcą prawnym.

W przedmiotowej sprawie wyznaczony obrońca z urzędu w osobie adwokata T. M. nie stwierdził podstaw do wniesienia kasacji w sprawie skazanego J. W., a on sam wezwany do uzupełnienia braku formalnego poprzez sporządzenie i podpisanie kasacji przez adwokata i pouczony o skutkach niedopełnienia tego obowiązku, w określonym terminie tegoż braku formalnego nie uzupełnił. W tej sytuacji oczywistym było, że pismo procesowe skazanego, jako kasacja, nie mogło otrzymać dalszego biegu, gdyż zgodnie z przepisem art. 530 § 2 k.p.k., należało odmówić jej przyjęcia. Nie jest przy tym zasadne kwestionowanie nieustanowienia skazanemu kolejnego obrońcy z urzędu, który spełniłby jego oczekiwania, skoro wcześniej Sąd ustanowił już skazanemu obrońcę z urzędu, a ten nie stwierdził podstaw do wniesienia w jego sprawie kasacji.

Konstatacji tej w żadnej mierze nie zmieniają podniesione w zażaleniu okoliczności dotyczące zasadności wyroku skazującego, albowiem nie są one przedmiotem rozważań w tym incydentalnym postępowaniu, jakim jest rozpoznanie zażalenia na zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji.

Mając zatem powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.